

האליזר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

י"ד תשרי תשפ"ד 1494 (שנה כח')

זוג סוכות

"בסוכות תשבו על בעת ימים" (מהתורה המוזכרת)

כתב הרב 'שפתי כהן', לאחר הימים הנוראים שעברו עלינו לשלום, ולאחר תשובת יום הכיפורים, מגיע האדם להכרה שהעולם הזה הוא כדירת עראי ושיש להכין – תורה ומצוות – לדירת הקבע הנצחית. לפיכך, הורתה לנו התורה לצאת ולקבוע משכנינו בדירת עראי שבעת ימים, הרומזים לשבעים שנות האדם. וביום השמיני, הרומז לעולם הנצחי, לחוג את שמחת התורה, כדי לקבוע בנפשנו, שאין זוכים לעולם הנצחי אלא על ידי התורה, לימודה ושמירתה! (מעין המועד)

מעשה שהיה

בשכר הוויתור

סיפר הרב חיים זאיד: הסיפור שאספר לכם אירע בדיוק לפני שנה, בליל יום טוב ראשון של חג הסוכות התשפ"ג, ברחוב מימון בבני ברק מתגורר לו אברך צדיק וירא-שמים, שלומי, אב ל-4 ילדים. שלומי עמל בתורה מבוקר ועד ערב, כשהוא ורעייתו היקרה מתגוררים בשכירות ומשלמים עליה סך של 4,300 מידי חודש, סכום לא קטן בכלל למשפחה של תורה. בדירה שלהם יש מרפסת סוכה, בה יכולים לישון שני בני אדם בלבד. ילדיו של שלומי הינם קטנים, ולכן החליט הוא כמה ימים טרם החג, להזמין את הדוד מ'קרית-אתא' להתארח אצלו בחג הסוכות ולישון עמו בסוכה.

הדוד שמח עד למאוד על ההזמנה והגיע בערב חג לביתו. הם יצאו יחד להתפלל, סעדו בסוכה עם כל בני משפחתו, שרו ואמרו דברי תורה ולקראת חצות לילה סידרו את המקום לצורך שינה בסוכה. לפתע, הבחין שלומי מבין עצי הסכך בדבר שהכהו בתדהמה, מה קרה? – לשכן מעליו יש גם מרפסת סוכה, אך בד"כ היא אינה מאהילה וחוסמת את סוכתו, מפני שהשכן פותח את הגגון של מרפסת סוכתו לכיוון אנכי, אל עבר הקומה העליונה. אלא שהשנה, למרבה התדהמה, הוא פתח את גגון מרפסת סוכתו לכיוון חוץ, מעל הסוכה שלו. כעת, חצי מהסוכה שלו ממוקמת תחת הגגון – הפוסל את השינה והישיבה תחתיה. באופן שכזה, יש מקום שינה בסוכה רק אדם אחד.

הוא החל להתלבט קשות: האם יוותר על מצוות שינה בסוכה בשביל הדוד האורח, או שמא כיוון שהוא בעל הבית המצווה הינה עליו? ומאידך, אם המצווה עליו, וכי מה יאמר לדוד שלו: שישן בתוך הבית?! לפתע צץ במוחו רעיון מבריק, הוא ניגש לדוד ואמר לו: "דוד יקר, שכחתי לספר לך דבר חשוב. מנהג קדום של שנים יש לי, והוא: בכל יום טוב ראשון של סוכות, בעת שהכל עייפים מהכנות ערב החג הנני נוהג להישאר ער כל הלילה ללמוד תורה, ולכן תישן לבד הלילה בסוכתי".

לא היתה לו ברירה אלא לשנות מהאמת בשביל השלום וכדי לא לצער, ולדוד לא היתה ברירה והוא

כָּבֵד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ גַּם אֵם לְפָעַמִּים כָּבֵד עָלֶיךָ

חגים וזמנים לששון

אופק תל אביב אור החיים * שקיעה 6:27-6:29 * סוף זמן ק"ש 8:55-8:59

ניסית שבת וחג:	6:09	יציאת שבת וחג:	6:59	יציאת שבת וחג:	7:41
ניסית שבת ושם"ח:	6:00	יציאת שבת וחג:	6:50	יציאת שבת וחג:	7:30

קיבל את דבריו. שלומי, שהיה עייף מאד אחר כל טרחות החג, מסר נפש ולקראת השעה 1:00 בלילה יצא לרחוב ונכנס לאחת הסוכות של חסידות מפורסמת בבני-ברק, שם היה חשמל ומיזוג כל הלילה. האמת, שהוא יכול היה לישון שם, אך הוא החליט כי אם כבר עושים מסירות-נפש, אז עד הסוף. את הלילה הזה הוא ינצל ללימוד תורה עם כל החשק, דווקא בזמן כזה שכולם עייפים מהכנות החג. הוא החל ללמוד וכשהרגיש שהוא נרדם, מיד קם, שטף פנים והמשיך ללמוד, כך חזרו הדברים על עצמם. בשעה 2:00 בלילה, בעת שהרחובות דוממים, נכנס לפתע יהודי הדור ומכובד לסוכה, כובע כחול לראשו, פפיון מעונב יוקרתי לצווארו, הוא הביט בסקרנות רבה באברך שלמד בהתלהבות וניגש אליו ושאל אותו לפשר מעשהו בשעה שכזו במבטא אמריקאי כבד.

שלומי, ניסה להתחמק ולהמשיך בלימודו עם כל הריתחא, אך האורח התעקש ולא עזב עד שבילית ברירה סיפר לו את כל שאירע לו עם הדוד והסוכה.

היהודי, שהתגורר בקנדה, התפעל מהסיפור ושאל אותו היכן הוא גר. שלומי הרגיש כי האורח מבזבז את זמנו, ענה לו את הכתובת המדויקת והמשיך בלימוד עם כל החשק, תוך כדי שהוא רומז לו שלא יפריע לו. לילה של מסירות נפש לתורה עבר האברך שלנו, הכל כדי לא לגרום אי נעימות לדוד שהזמין לישון בסוכתו.

ממשיך הרב זאיד לספר: שלומי התקשר אליי מיד במוצאי יום טוב ראשון של סוכות, וסיפר לי כי בעודו מסיים את ההבדלה, נשמעו דפיקות. בפתח עמד היהודי מקנדה בעל הכובע הכחול והפפיון וביקש רשות להיכנס ואמר לו: "כעת אוכל לספר לך מה תפס אותי כל כך אמש: אני איש אמיד ובעל עסקים גדולים ומשגשגים בקנדה. במשך השנה אני תומך במוסדות של האדמו"ר אשר למדת באותו לילה בסוכתו, וכהכרת הטוב הוא מזמין אותי בכל שנה להתארח בסוכתו למשך החג. בסיום הסעודות אצל האדמו"ר, אני מתארח באחת הדירות שבבעלותי, הממוקמת באזור וישן בה. אמש, בליל החג, סיימתי את הסעודה והשמחה אצל האדמו"ר בשעה 2:00 בלילה, ובדרכי לדירה, החלטתי לעבור דרך הסוכה של מוסדות החסידות. כשראיתי אותך, התפעלתי עד עומק נשמת, לראות יהודי לומד בכזו התלהבות, ואף ראיתי את הצער שהיה לך כשניסיתי לדבר איתך.

אך כעת, הרגשתי כי ה' הושיע אותי... מדוע? – כבר כמה שבועות שאני מחפש לעשות הסכם 'יששכר וזבולון' עם אברך ירא שמים הלומד בהתמדה עצומה. כל כולי שקוע בעסקים, אך מעריך אני את התורה ורוצה חלק בה. אני מחפש כבר זמן רב אברך שהתורה בשבילו היא רמת אחת מעל כולם. כמו שאני משקיע בעסקים, חיפשתי השקעה באברך מיוחד. כשראיתי אותך לומד בלילה כזה ובשעה כזו עם כל הכח – החלטתי שזה אתה! אנא ממך, בוא עמי כעת אל שלושה דיינים בחסידות שלנו לעשות טיוטת הסכם 'יששכר וזבולון'."

שלומי לא האמין למשמע אוזניו, הם יצאו יחדיו אל בניין החסידות ושם נחתם הסכם 'יששכר וזבולון' ע"י שלושה דיינים, בו כתוב במילים הללו: "מיום זה – ליל יז בתשרי התשפ"ג, כאן בעיר בני ברק, תורתו של האברך שלמה בן למשפחת... תהא שייכת גם ל... בן המתגורר בקנדה, ובתמורה הוא מעניק לו בהסכם – דירת 5 חדרים ברחוב בן פתחיה הנמצאת בבעלותי במתחם 'אוסם' (מתחם דירות יוקרה בבני ברק), החל מתאריך... ובנוסף הוא אף יעביר לאברך שלמה 5,000 יורו מידי חודש, למשך כל חייו תחת הסכם זה."

שלומי לא ידע את נפשו מהלם. והוסיף הגביר ואמר: "כעת היא מושכרת עד סוף השנה, מיד בסיום השכירות אתה נכנס לשם לכל חיך!"

תשקיע בתורה? – בורא עולם יעביר ממך עול אחר של 'דרך ארץ', קושי ועמל אחר שנגזר עליך! (דירשו)

הלכות חג סוכות

פינת ההלכה

סדר ליל סוכות א. בערב חג סוכות לא יאכל לחם יותר מכביצה (54 גר') משעה עשרית (3:27) ומעלה (עין שו"ע סי' תע"א ס"א, חו"ע עמ' קכ"א) ויש מחמירים מחצות יום (12:31) (נ"ח האזני ט"א ס"ג), כדי שיוכל לאכול בערב לתאבון (ס"א). אבל יכול לאכול מעט פירות וירקות, בשר ודגים אך לא ישבע מהם (חו"ע סוכות עמ' קכ"א ס"ח).
ב. בליל החג אומר את נוסח הקידוש מעומד ואח"כ מברך "לישב בסוכה" ויושב. [והנשים לא תעננה

אמן על ברכה זו, שהרי אינן מחויבות בסוכה והיו להן הפסק בקידוש] (לאלו דינים לזכרה סי' כב ס"ג), ואח"כ מברך כשהוא יושב ברכת "שהחיינו" וישתה מהיין (ש"ע סי' תרמ"ג ס"א-ב, שו"ת תבואות שמע ח"א לור"ח סי' מ).
ג. חייב אדם מהתורה לאכול לחם בלילה הראשון של סוכות בסוכה בשיעור כזית (27 גרם) (ש"ע סי' תרל"ט ס"ג), ולכתחילה כדי לצאת ידי חובת כל הדעות יאכל יותר משיעור ביצה (כ-60 גר') (חז"ע עמ' קי"ב). ויכוון באכילתו לקיים מצות עשה מן התורה, ויכוון ג"כ שהוא יושב בסוכה זכר לענני הכבוד שהקיף הקב"ה את ישראל בצאתם ממצרים לבל יכח השרב (משנ"ב סי' תרכ"ה ס"ק/א).

ד. שיעור זמן אכילת כל כזית פת הוא בתוך 4-5 דקות ובדיעבד עד 7.5 דקות [כשאוכל 60 גר' יכול ב-8 דקות] (חז"ע עמ' קי"ב), ונכון לכתחילה לאכול את הכזית בלי שום תערובת סלט וכיוצ"ב (שו"ת יח"ד ח"ד סי' לז). ולכתחילה יאכל שיעור זה לאחר זמן רבינו תם (7:41) (ילקו"י ס"ט).

ה. אם הוא באמצע סעודתו בסוכה אסור לטעום כלום מחוץ לסוכה אפילו מים, ואפילו יוצא כשהוא לועס יפסיק לעיסתו עד שיחזור לסוכה (יח"ד ח"ה סי' מח יב"א ח"ה סי' ע"ז).

ו. שכח לומר "יעלה ויבוא" בברכת המזון [והוא כבר בברכה רביעית] בלילה הראשון: חוזר, ובכל שאר סעודות החג- אינו חוזר (ש"ע סי' קפח סעי' ה-ז כה"ח ס"ט). [המסופק אם אמר אפילו בלילה הראשון אינו חוזר (חז"ע עמ' ק"ז)] ואישה ששכחה בכל מקרה אינה חוזרת (ס"ט עמ' קח).

ז. את האוכל והסלטים יביאו לסוכה סמוך מאוד לארוחה בגלל חרקים שנוחתים על האוכל או שיכסו את האוכל במפת ניילון (ז"ע).

ח. אין להכניס סירי בישול לסוכה ואפילו על מנת להגיש מהם אוכל לצלחות הסועדים, שאין דרך ארץ בכך, אלא יעביר את תוכן הסיר לקערה גדולה ואותה יכניס לסוכה (סי' תרל"ט ס"א, חז"ע סוכות עמ' קכז-קכ"ט). ואם הכניס סירי בישול לסוכה ימהר להוציאם כי יש אומרים שכל זמן שהסיר בסוכה, הסוכה פסולה (חז"ע ס"ט, מועדים כהלכה סי' ח ס"ק ג).

ט. ירדו גשמים [כשנטפות טיפות באופן שאינו יכול להשאר בסוכה] (חז"ע עמ' קסג).

* **בליל חג ראשון** – ולא קיים עדיין מצוות אכילה בסוכה ימתין מעט בביתו שמא יפסקו הגשמים ויוכל לקיים את המצווה, ואם אינם נפסקים רשאי לאכול בביתו. מ"מ אם נפסקו הגשמים במהלך הלילה קודם חצות (12:31) יאכל כזית פת נוספת בסוכה ויברך "לישב בסוכה", ואם לא פסקו עד אחר חצות לילה לא יברך "לישב בסוכה" אלא אם כן אוכל פת יותר מכביצה (54 גר').

* **בשאר הלילות וימי החג** – פטור מן הסוכה ויכול לצאת ולגמור סעודתו בבית, מ"מ יצא בהכנעה שיהיה נראה שקשה עליו עזיבת הסוכה (ילקו"י ח"ה עמ' קמ, קמ"ד).

י. מי שהיה אנוס ולא בנה סוכה וקידש ואכל כביצה פת בסוכת בית הכנסת, כשחוזר לקדש בביתו לאשתו ובנותיו מקדש כרגיל, ומברך "שהחיינו" כדי להוציאם (אבל ברכת "לישב בסוכה" לא יברך) ומותר לו לשתות יין בבית ובסעודת החג (וכן בכל ימי חג סוכות) ויזהר שלא לאכול יותר מ-53 גרם לחם בבית [ע"פ האמור בסעיף יא].

מתי חייב לשבת בסוכה ?

יא. אוכלים ושותים וישנים בסוכה, מ"מ אין חיוב גמור להיות בסוכה אלא באופנים הבאים:

* **באכילת לחם** [מאפה או תבשיל העשוי מחמשת מיני דגן כגון: עוגות, אטריות וכיוצ"ב] בשיעור של יותר מכביצה (54 גרם), שאז חייב בסוכה. [ולעניין מתי צריך לברך "לישב בסוכה" ראה הלכה ט"ו].

* **בשינה, ואפילו שינת עראי, חייב בסוכה** [ומותר לישון יחידי בסוכה שנאמר: "שומר מצוה לא ידע רע" (כסות השולחן ח"ה סי' יא ס"ה)] ומ"מ אם הוא אסטניס ובנקל יבוא לידי הצטננות אזי פטור משינה בסוכה (ילקו"י ח"ה עמ' קמ"ב) וראוי להחמיר להיות כל זמנו בסוכה ובפרט בשבת וי"ט (ש"ע סי' תרל"ט סעי' ב כה"ח ס"ק לז, שו"ת יחזק"ל דעת ח"א סי' סה).

יב. יש אומרים שבשבת גם סעודת עראי (כשאוכל פחות מ-54 גר' פת) ושתיה נחשב קבע לחייבו לאוכלם בסוכה ויש חולקים, וטוב שיאכל וישתה בסוכה (ה"ל) בלי ברכת "לישב בסוכה" (כשאוכל פחות מ-54 גר' פת) (ס"ט עמ' קמ"ג).

יג. קטנים שהגיעו לחינוך (בני 5-6 לפי חריפות) חייבים בסוכה מדרבנן כדי לחנכם במצוות. (ילקו"י ח"ה עמ' קמ"ד) ואישה פטורה מסוכה, ואם מחמירה על עצמה לאכול בסוכה יש לה שכר, אבל אינה רשאית לברך לישב בסוכה (ילקו"י הקמה, קע"ב).

יד. אלה פטורים נוספים:

* מי שאשתו חלשה [כגון: אחרי לידה] ויש להם ילדים קטנים שמתעוררים בלילה ובוכים, וצריך לקום ולטפל בהם ונבצר ממנו לדעת מתי לקום אליהם אם ישן בסוכה, מותר לו לישון בבית לצורך הטיפול בילדים (חז"ע עמ' רס"ד, עיין בשו"ת שבת הקהתי ח"א סי' קל"ח).

* בליל הטהרה או בליל עונה מותר לישון בבית (חז"ע עמ' ק"ג-ד).

* החולים והמטפלים בהם פטורים מן הסוכה (ש"ע סי' תרמ"א ס"ג).

* אנשי המשטרה המופקדים על ביטחון תושבי העיר ושמירתם וכן חיילים שעסוקים בשמירה על בטחון המדינה ביום ובלילה, היוצאים למארבים או הנמצאים בעמדות פטורים מהסוכה ביום

ובלילה (חז"ע עמ' ק"ו ס"ב).

מתי יברך "לישב בסוכה" ?

טו. * בסעודה של פת משיעור יותר מכביצה ומעלה (מעל 54 גר') חייב לאכול בסוכה ולברך "לישב בסוכה" (ש"ע סי' תרל"ט ס"ב, חז"ע עמ' קל"ד-קל"ו).

* כשאוכל מזונות [מאפה או תבשיל] משיעור יותר מכביצה ומעלה (מעל 54 גר') חייב לאכול בסוכה בלי לברך "לישב בסוכה" ואם אוכל משיעור 162 גר' ומעלה מברך "לישב בסוכה".

טז. ברכת "לישב בסוכה" צריך לברך מעומד (ש"ע סי' תרנ"ג ס"ב ומשנ"ב ס"ק ז') ולכן בכל ימי החג כשצריך לעשות קידוש יעמוד בסופו [בקידוש היום, כי בלילה ממילא עומד בקידוש] ויברך "לישב בסוכה" ואז ישב ויטעם מהיין (חז"ע סוכות עמ' קע"ב ס"ב, ש"ת אור לליון לגר"ב אב"א שאול ח"ד פ"א ס"א).

ובסעודה שאין קידוש וזו סעודה של פת, נוטל ידיו ונכנס לסוכה וכשהוא עומד מברך "לישב בסוכה" ויושב ומברך "המוציא" (ש"ע ס"ג משנ"ב ס"ק ו' ילקו"י ס"ס, חז"ע עמ' קע"ב-קע"ו) ואם הפך את הסדר וברך "המוציא" ואח"כ "לישב בסוכה" יצא (עיין ש"ע ס"ס כה"ח ס"ס ילקו"י ס"ס).

יז. אם התחייב לברך "לישב בסוכה" ושכח לברך ונזכר – כל עוד לא סיים סעודתו [היינו אפילו סיים את העיקר ואוכל פירות ושותה] יכול לברך (יח"ד ח"ה סי' מה) כשמסתפק אם בירך "לישב בסוכה" או לא, לא יברך שספק ברכות להקל (חז"ע עמ' קע"ח).

יח. לכתחילה לא יכנס אדם לסוכת חברו לאכול בה שלא מדעת חברו ולא יברך עליה ליישב בסוכה אלא אם כן ברשות חברו (הרמ"א סי' תרל"ו ס"ג, חז"ע עמ' נ"ב). מ"מ אם קיבל רשות מאשתו של בעל הסוכה מותר לו ליישב שם ולברך "לישב בסוכה".

הטעם: כיון שהרשתה לו אשתו מן הסתם גם הוא איננו מקפיד (משנ"ב ס"ק ל' בשם זכורי יעקב ס"ס).

יט. השנה שיום טוב הראשון של סוכות חל בשבת, אין נוטלים את ארבעת המינים ולא מברכים עליהם (ש"ע סי' תרנ"ה ס"ב) והלולב ומיניו [עדרות והדסים] מוקצים ואסור לטלטלם [כדין מוקצה מחמת גופו שאסור לטלטלו אפילו לצורך גופו או מקומו] אבל את האתרוג מותר לטלטל (חז"ע ע"מ שעה, הרמ"א סי' תרנ"ה ס"ב). ואת ברכת "שהחיינו" יברך ביום ראשון של חול המועד [יום ראשון] (ש"ע סי' תרנ"ה ס"ב) הדס של מצוה אסור להריח בו כל ימי סוכות ואתרוג יש להימנע מלהריח בו לפי שנחלקו אם מברכים על הרחתו (ש"ע סי' תרנ"ג ס"א).

4

זו"ל המועד

הלכות חול המועד

פינת ההלכה

א. לבוש ומאכל: ימי חול המועד נקראים מועד וחייבים בהם בשמחה, ומצוה לשמוח בבשר [בקר ואם אי אפשר אז בעוף] ויין, ולשמח את הנשים בבגדים נאים ותכשיטים (ש"ע תקט"ב ס"ב וזכאה"ל) וחייב לכבדו במאכל ובמשתה ואינו מחויב באכילת לחם (ש"ע סי' קפ"ח ס"ז) מ"מ לכתחילה מצווה לקבוע סעודה של פת בלילה וביום (משנ"ב ס"ק א') ויש לכבדו בכסות נקיה וטוב בבגדי שבת (תורה לשמה סי' קנ). ונוהגים לכסות את השולחן במפה כמו ביר"ט (ה"כ פ"א ס"א). ואין מניחים תפילין בחול המועד (ש"ע סי' ל"ב ס"ב) [שימי חול המועד אות הם] (ס"ס).

ב. תפילות: בתפילת 18 ובברכת המזון אומרים "יעלה ויבוא", ואם שכח לומר:

⊙ בתפילת 18 חוזר [אם נזכר כשאמר בא"י יסיים "למדיני חוקיך" ויחזור ל"יעלה ויבוא", ואם נזכר קודם שהתחיל "מודים" יאמר שם "יעלה ויבוא", ובסיום יחזור ל"מודים". ואם כבר התחיל "מודים" אם נזכר קודם שהגיע ל"עושה שלום" יחזור ל"רצה" ואם כבר הגיע ל"עושה שלום" חוזר לראש התפילה, בכל התפילות: הן בערבית הן בשחרית והן במנחה] (ש"ע סי' ת"ז).

⊙ בברכת המזון כל עוד לא אמר "ברוך אתה ה'" חוזר, ואם אמר אינו חוזר (ש"ע ס"ס כה"ח ס"ס).

ג. לימוד תורה: יש להוסיף בלימוד תורה בימים אלו, שכוונת השם יתברך בנתינת המועדים כדי להדבק באהבתו וביראתו ולעסוק בתורתו התמימה (ה"כ פ"א ס"ב).

ד. מלאכות: חול המועד אסור במקצת המלאכות ומותר במקצתם (ש"ע תקל"א).

כל המלאכות שאסור לעשותם בחו"מ אסור לעשותם אפילו ע"י גוי (ש"ע תקנ"ג ס"א), אבל לצורך מצוה מותר לומר לגוי אפילו מעשה אומן (משנ"ב ס"ק א').

* כל מקום שכתוב "מעשה אומן" – הכוונה מעשה איש מקצוע, וכשכתוב "מעשה הדיוט" – הכוונה לפעולה שכל אדם יכול לעשותה ולא צריך איש מקצוע לכך.

דוגמאות: (ש"מ – שיערי מועד, ח"כ – חול המועד כהלכתו, ילקו"י – ילקוט יוסף).

גיהוץ ⊙ מותר לגהץ לצורך לבישה במועד (חז"ע יו"ט עמ' קא"ה ס"כ), ילקו"י ח"ה עמ' תק"ח ס"ל, אור לליון ח"ג פ"כ"ד ס"ז, שהוא מעשה הדיוט, דהיינו להחליק קמטים או לחדד קפלים הקיימים (אבל לעשות

קפלים חדשים אסור!) (ש"מ פ"ה ס"ט).

גינה © מותר להשקות פרחים או פרחי נוי כדי שלא יקמלו (ש"מ פ"י ס"ד, חז"ע עמ' קפד) אבל אסור לעשות כיסוח וגיזום לנוי (ש"ע סי' תקל"ט ס"א ס"ה"כ פ"א ס"יה). וע"י השקיה אוטומטית שמכווין לפני החג מותר להשקות כרגיל (ילקו"י יו"ט סי' תקל"ט ס"ה) מותר לרסס את העצים כדי להגן עליהם (ס"ס ס"כד).
© אסור לקטוף עלה, פרחים או פרי שלא לצורך כגון: לשם תענוג ומשחק (ש"מ ס"ו ס"ח) אבל לצורך המועד מותר (ש"מ פ"ו ס"ד).

הכנת אוכל © מותר לעשות כל דבר מאכל לצורך המועד ואפילו כשיש טרחה כגון: לדוך, לטחון תבלין (ש"ע סי' תקל"ט) ודבר שיהיה מוכן רק לאחר המועד אסור כגון: חמוצים, ואם חושש שירקיבו זה דבר האבד ומותר (ש"ע ס"ג).

© מותר לצוד דגים לצורך המועד (ש"ע סי' תקל"ט ס"ד) ואפילו יותר מצורך המועד שיתכן שיאכל מהם במועד (חז"ע יו"ט ס"כא). יש שהקלו לצוד דגים לשם תענוג אף שאין כוונתו לאכול מהם, רק שראוי לאכול מהם (ילקו"י ס"ס כ"ה).

© מותר להזמין ולחבר מיכל גז לצורך אוכל נפש, אם נתרוקן המיכל הישן (ילקו"י יו"ט סי' תקל"ט ס"ט), אך אם יש לו מיכל נוסף מלא שישפיק לו לצורך המועד לא יתקין חדש (ש"מ ס"ג ס"ז).

הליכה לעבודה © הפרטים הם רבים ויש לשאול רב על כל מקרה לגופו (ה"כ).

כיבוס © אסור לכבס בגדי גדולים (ש"ע סי' תקל"ט ס"א) ואפילו לצורך המועד [הטעם כדי שיכבס לפני החג ולא יכנס למועד כשהוא מנוול] (משנ"ז ס"ק א) (ואפילו אם המכונה בין כה כבר מכבסת בגדי קטנים! ואפילו להשרות במים אסור) (ה"כ פ"ה ס"יה, ג, חז"ע עמ' קל"ח).

© לבנים (בגדים תחתונים), גרבים ומגבות אם נגמרו לו ורגיל להחליף כל יום מותר לכבס את הנצרך למועד (חז"ע עמ' קל"ח). © בגד שאם לא יכבסוהו בחוה"מ יתייבש הלכלוך ולא ירד – מותר לכבסו (ש"מ ח"ב ס"ה ס"א) וכתם בלבד – מותר לנקותו בחומרי ניקוי (חז"ע עמ' קל"ח).

© בגדי ילדים קטנים מותר לכבס (ש"ע סי' תקל"ט ס"ב) את הנצרך לשימוש מיד, אם מכבס במכונת כביסה מותר לכבס בגדי קטנים אפילו הרבה בבת אחת כל שהם לצורך המועד. (חז"ע ס"ס עמ' קל"ח). [קטן הכוונה עד גיל 6 וכי"ב] (ילקו"י יו"ט סי' תקל"ט ס"ב, ש"ת אור לליון ח"ג פ"כד ס"א).

© מותר להבריש בגדיו כדי להסיר את האבק (חז"ע ס"ס).

© אישה לצורך טהרה רשאית לכבס את הנצרך (חז"ע ס"ס).

כתיבה הקדמה: כתב הדיוט – אותיות כתב רגילות (שאינן מרובעות) ובתנאי שאינן נכתבות בצורה נאה במיוחד (גרפיקה) וכן אותיות מרובעות אם נכתבות ברישול ללא תשומת לב לצורתן, מספרים וחתימת. כתב אומן – אותיות עבריות מרובעות (כתב אשורי) ודווקא כשנכתבות בכתב נאה, כתיבה גרפית (שאינה נכתבת ע"י כל אדם כפי המזדמן לו) וכתביה באותיות לועזיות יש להחמיר כדן מרובעות.

* כל מקום שמותר לכתוב כתב מעשה אומן ולא נגרם הפסד כל שהוא אם יכתוב כתב הדיוט, יש לכתחילה לכתוב כתב מעשה הדיוט (ה"כ פ"ו ס"א-ב) (ש"מ פ"כ).

© מותר לכתוב לצורך המועד כתב מעשה הדיוט. (כגון: לשלוח את הבן למכולת עם רשימה של קניות לחג), אסור להדפיס ספרים (חז"ע עמ' קפ"ב).

© מותר לכתוב לצורך הרבים (כג' לכתוב צ'ק לצורך ציבור) אף כתב מעשה אומן.

© וכן מותר לכתוב לצורך מצוה [כגון: צ'ק לצדקה/גבאי הרושם קבלות עבור נדבות (ילקו"י סי' תקמ"ה ס"ח).

© מותר להשתמש בשירותי בנק אוטומטיים אע"פ שהם כותבים ומוציאים פתקית (ולהוציא תדפיס רק אם נחוץ למניעת הפסד כגון: מצב חשבון וכו') (ה"כ ס"א) © מותר לכתוב בקרם על עוגה.

© מותר לכתוב חוזה שכירות שנחשב דבר האבד (ילקו"י ח"ה עמ' תקנ"א).

© ציור דינו שווה לכתביה שיש להבחין בין ציור אומנותי (מעשה אומן) לציור סתמי (מעשי הדיוט)

ולגבי ילדים המציירים וצובעים אין בזה איסור (ילקו"י יו"ט סי' תקמ"ה ס"ב)

© מותר לכתוב אגרת שלומים או חידושי תורה בחוה"מ וכן לכתוב חשבונותיו ולחשב הוצאותיו (ש"ע תקמ"ה ס"ה ד) אף במכונת כתיבה [נחשב מעשה הדיוט], ויש להקל גם לכתוב במחשב ואף להדפיס במדפסת (יצי"א ח"ה סי' מה, ק, ילקו"י ח"ב עמ' תרנ"א).

© מותר להקליט, לצלם מסמך, תמונה או רנטגן כשאנו יכול לצלמם אחר המועד (וכן מותר להצטלם [אור לליון ח"ג עמ' רל"א] אבל פיתוח תמונות של המצלמה רק אחרי המועד) (חז"ע עמ' ר"ו ס"ל"ה-לט, ילקו"י עמ' תקנ"ג) וכן יש להקל לשלוח פקס (כי בא מועד עמ' קו).

© מותר להשתמש במחשב כיס אף שלא לצורך המועד (הכתב אינו מתקיים) (ש"מ פ"יט ס"ט).

© מותר לשלם חשבונות כגון: חשמל, מים שהגיע זמנם אף אם יצטרך לכתוב, או שאר מלאכות משום שזה דבר האבד, וכל זה כשלא כיון מלאכתו למועד (ש"מ פ"ב ס"ג) וכו"ל אם צריך להפקיד כסף בבנק משום חובותיו (ס"ס).

© אסור לקשקש על דף לשם הנאה ולכתוב סתם בלי שום צורך (ש"מ פ"ט ס"ב).

© קריעת נייר שלא לצורך אסורה (ש"מ פ"ז ס"א בח"ב).

מכונות © מותר לנסוע לכל חפצו ולכל מטרה שהיא (אף לטיול (ש"ע ס' תקלו ס"א)) (הה"כ פ"ז ס' סט-ע). ומותר לנקות את המכונות ולייפותה כשאין טרחה יתירה (חז"ע עמ' קעה).

© מותר להחליף גלגל (חז"ע עמ' קעה ס"ק כ) וכן מותר לתקן פנצ'ר של הגלגל (ילקו"י ס' תקמד ס"ק ה).
© מותר לחלץ מכונת שנתקעה בדרך (וכן להזמין חילוץ) אף שיצטרך תיקון אומן שאם ישאירה שם יגרם לו הפסד כספי [כגון: שהמכונת תיגנב, או בהשארתה עד אחר המועד תגרום להוצאות כספיות מיותרות וכדו'] (הה"כ פ"ז ס' עט, ילקו"י יו"ט עמ' תתקט).

מעבר דירה אין לעבור דירה בחוה"מ (העברת כל החפצים) (ש"ע ס' תקלה ס"א) מ"מ בדבר האבד מותר (בה"מ ס' עט) כגון: שהסתיימה תקופת השכירות וחייב לפנות את הדירה מותר. ויש מתירים אם עובר מדירת שכירות לדירת קבע אפילו שלא כדבר האבד (ש"ע ס' תקלה ס"ב משנ"ב ס' חז"ע עמ' קלה כ"ט).
ניקוי דירה וכלים © מותר לעשות כל ניקוי שיגרתי בבית ואפילו בעזרת שואב אבק, אבל ניקיון יסודי תקופתי לא (הה"כ פ"ה ס"מ, מצ) ומותר להבריק כלי כסף לצורך המועד, מותר לרחוץ כלים, ואפילו שלא לצורך המועד (ס"ל) ומותר לשטוף את הבית (ילקו"י ה/תקיו).

צביעה © מותר לאישה להתאפר כדרכה (ש"ע ס' תקמו ס"ה).

© אסור לסייד או לצבוע את הדירה במועד (ס"מ ח"ב פ"ד ס"א). [ציור – ראה בכתיבה].

© מותר לצחצח נעליו במשחת נעלים לצורך המועד (ש"ע יב"א ח"א ס"ב).

תיקונים © מותר לתקן מכשירים של אוכל (כג' מקרר, מיקסר, תנור) ואפילו בתיקון אומן אם צריך (ס"מ פ"ד ס"ג ובה"כ ס"ט) וה"ה לתיקון מערכת חשמל או האינסטלציה (ילקו"י יו"ט ס' תקלג ס"ט).
מותר לתקן תיקון הדיוט בלבד במכונת כביסה, [לצורך כיבוס הבגדים המותרים במועד] (ילקו"י ס' ט) או בטייפ [או שאר כלי נגינה] (הה"כ פ"ז ס"א, ש"ע יב"א ד/מו).

© מזגן ומאוורר – כשמזג האויר חם מאוד ויש צורך דחוף לתקנם, מותר אפילו מעשה אומן (ילקו"י ס"ט) מכשיר טלפון – מותר לתקנו (הה"כ פ"ז ס' עא, ילקו"י ס' יח).

© אסור לתקן שעון שנתקלקל בין של איש או אישה (פירות האילן חוה"מ להאדמו"ר ממעליץ ס' תקמו ס"ק ט).

© אוטובוס, מוניות ומשאיות של מזון מותר אפילו ע"י אומן משום שזה צרכי רבים (ס"מ פ"ח ס"ב, חז"ע עמ' קעה) אך מכונת פרטית אין לתקן רק מעשה הדיוט (חז"ע ס' ט), אמנם בשעת הצורך כשצריך לנסוע ממקום למקום ויש הפסד כספי לנסוע במונית וכדו' מותר לתקן את הרכב אפילו מעשה אומן וטוב שיעשה כן ע"י אומן גוי (ילקו"י יו"ט ס' תקמד ס"ג, עיין ש"ע האור לאור לגר"ב אבא שאול ח"ג פ"כד ס"ה).

© מותר לתקן אופנים כשצריכם למועד כגון: לטייל או למשחק עבור קטן ודווקא כשאין התיקון צריך מלאכת אומן. ואם צריך את האופנים כדי לנסוע ממקום למקום ואחרת יצטרך לנסוע באוטובוס, מותר לתקן אפילו מעשה אומן (ילקו"י ס' תקלו ס"ה וס"ק ה).

© משקפי ראייה שנשברו בחול המועד מותר לתקן אפילו מעשה אומן (חז"ע עמ' קלה ס"כח).

תיקון מלבושים אסור לתקן מלבושיו ונעליו הקרועים בחוה"מ מעשה אומן (ש"ע ס' תקמ"א ס"ד) (ולכן אסור למסור בגדים לתופרת לתיקון, וכן אסור למסור נעלים שנקרעו לסנדלר לתיקון), אבל מעשה הדיוט [כגון: שמתקן בעצמו] (כשצריך ללבוש למועד!) מותר (ש"ע ס"ה).

© במקום האבד כגון: שנקרעו נעליו הרבה ואם ימשיך ללכת כך יקרעו עוד יותר ואין לו אחרות מותר למסור לסנדלר לתיקון.

© מותר לו לתפור בגדיו שנקרעו (ש"ע ס' ט) מ"מ ראוי לתפור בשינוי כגון: תפירות רחבות ולא מכוונות, והטעם מאחר שמעשה תפירה של כולם כמעשה אומן (ש"ע ס' עה, שינוי מועיל – ס' בה"מ ס"א). מותר לתפור כפתור שנפל בשינוי כגון: שיתפרנו רפוי או ביד שמאל או שיתפור ב-2 חורים מתוך 4 (כי בא מועד ח"י עמ' עב) מותר להטיל [לקשור] ציציות בטלית ילקו"י ס' תקמ"א ס"ה-ז).

© מותר לקנות נעלים חדשות בחוה"מ (ילקו"י ה/תקיו).

תספורת והגיינה © אין להתגלח ולהסתפר (ש"ע תקל"א, ס"ב ומשנ"ב ס"ק ג) ואפילו אבי הבן והסנדק (חז"ע עמ' ק"כ ס"ג), מ"מ מותר לכולם לגזוז שפם (ש"ע ס"ח) אפילו שאינו מפריע לאכילה (משנ"ב ס' ט).

© ומותר לרחוץ ולסרק השיער אע"פ שמשיר בזה שיער (ה"מ ס"ח).

© ואישה דינה כאיש לעניין תספורת שאסור (משנ"ב ס' תקמו ס"ק טז) מ"מ לצורך טהרה מותר וכן מותר להוריד שיער הראש הבולט מהמטפחת (ס"מ פ"ב ס"ב) ולהוריד שערות ליופי (ש"ע ס' תקמו ס"ה), אפילו כרוך בכאב מותר (הה"כ פ"ג ס"ב). © אבל על אביו או אמו ששלמו 30 ימי אבלו בתוך חול המועד וגערו בו, מותר לו להסתפר ולהתגלח בחול המועד (חז"ע יו"ט עמ' ק"ג ס"ו, בה"מ ס' תקל"א ס"ק ז).

© לקטן מותר להסתפר (ש"ע תקל"א ס"ו). בכל אופן [אפילו אינו מצטער בזה] מאחר שאינו בר מצוה (ילקו"י ס' תקל"א ס"ג).

© מותר לכולם לגזוז ציפורנים (ש"ע תקל"א ס"א) והאשכנזים מחמירים בזה [אא"כ במקום מצווה] (ס' ט).

"לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה" (ירושלמי שבת טו א)

לא לשכוח את הנזקים

וכשהוא אוכל ושותה חיב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים... אבל מי שנוצל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש, אין זו שמחת מצוה אלא שמחת פרסו... (רמב"ם הלכות שביית יו"ט פרק שישי הלכה יח)

מספר ב' צ': "עמדתי בתור בצרכנייה השכונתית, לפני בתור הייתה ילדה והיא העבירה את המוצרים בזה אחר זה. הייתי שקוע בטלפון אבל עקבתי אחרי התקדמות התור, ראיתי מוצרי בסיס ממש, לחמים, מוצרי חלב, תבנית ביצים, קצת פירות וירקות, נדמה לי שאפילו לא ראיתי חטיפים בין המוצרים, אולי מארז של חטיפים קטנים שעולים כמה שקלים בודדים וחבילת איגלואים פשוטים.

התור הסתיים ואני התחלתי להניח את המוצרים שלי על הדלפק, ואז שמעתי את המשפט העצוב ביותר שלצערי בשנה האחרונה נחשפתי אליו שוב ושוב: 'הכרטיס לא עבר', אמר המוכר לילדה. הוא התכוון כמובן לכרטיס האשראי.

'אולי תנסה שוב', אמרה בקול חלש, מסתכלת לצדדים שאף אחד לא שם לב. 'ניסיתי כבר פעמיים, אבל אנסה שוב'. – 'תודה', לחשה הילדה והשפילה את מבטה.

– 'אני ממש מצטער, זה לא עובר, ניסיתי גם סכום נמוך יותר, אולי יעבור בפעמיים'.

הרגשתי כיצד המשפט של המוכר יורה לי חיצים בלב. לרגע חשבתי להתערב, למרות שגם המצב הכלכלי שלי רחוק מלהיות מזהיר, אבל אז אני שומע את הילדה אומרת, 'האם תוכל להניח את הדברים בצד, אתקשר שניה לאבא שלי'. היא פנתה הצידה להתקשר, ראיתי דמעות בעיניה. רק הקב"ה יודע באיזה סבל ומצוקה כפי הנראה הם מתמודדים בבית, מדובר על אוכל בסיסי. הגרון שלי נשנק. עכשיו, לאחר מעשה, אני לא מבין איך לא התערבתי מיד לסייע, אבל הייתי בסוג של הלם.

המוכר החל להעביר את המוצרים שלי בקופה, לפתע ניגש אליו אדם שהמתין מאחורי בתור. הוא אמר לו במהירות ובקול שקט: 'תשמע, אני מכיר את המשפחה הזאת, הכרטיס לא יעבור. תעשה טובה, תגהץ את הקניה הזאת עם הכרטיס שלי ב-12 תשלומים. כשהילדה תחזור תעביר כביכול שוב את הכרטיס ותאמר לה שהכרטיס עבר'. עכשיו כבר היו לי דמעות בעיניים. מי כעמך ישראל!

הילדה חזרה ואמרה למוכר: 'אבא שלי אמר שהכרטיס יעבור'. המוכר נטל את הכרטיס, העביר סמוך למסוף האשראי... ואז העביר את הכרטיס השני בשקט ואמר לה 'מצוין, תודה רבה'.

הילדה לקחה מיד את השקיות, הביטה שוב לצדדים, הרגשתי לפתע את רגשות הבושה שחוותה את הכאב שירד ממנה כשיצאה מהצרכנייה.

לא יכולתי להתאפק ואמרתי לאדם ששילם עבורה, 'כל הכבוד לך!'

– 'תודה רבה', אמר לי, מנסה לא לעורר עניין. המשכתי ושאלתי: מותר לי לשאול אותך למה ביקשת 12 תשלומים? – 'אתה צודק, זאת לא הייתה קניה גדולה, אבל אני רוצה את הזכות הגדולה והעצומה הזאת כל חודש! לא רק בפעם אחת! כל חודש שיריד לי מהכרטיס כסף בשביל הזכות הזאת'...

הלכות הושענא רבא

א. נוהגים להישאר ערים כל ליל הושענא רבא, ויזהר אדם שלא להירדם בביהכ"נ בלילה זה. ואפילו שנת עראי אסורה מחוץ לסוכה. ואם רואה שהשינה מתגברת עליו, ימהר לסוכה וינוח שם מעט. וכן אם רואה שחברו נרדם טוב להעירו. (חזו"ע עמ' רל). על מנת למנוע מכשול מומלץ שבת הכנסת יקיימו את ליל "הושענא רבא" בסוכה אם התנאים הסביבתיים מאפשרים זאת (ז.ע).

ב. כשאומרים "רחמנא" בשבעה כורתי ברית [בקריאת התהילים בליל הושענא רבא] או בהקפות, אין לענות "בדיל ויעבור" לפי שמאחרי יום הכיפורים ואילך אין אומרים עוד תחנונים עד סוף תשרי, ויש לענות "אמן" בלבד (כה"ח סי' תרס"ז סק"ג).

ג. מעט לפני חצות לילה (12:29) יאמרו קריאת שמע שעל המיטה (ילקוט יח"ה עמ' תמ) וטוב עם כל הפסוקים ("יעלו", "יושב בסתר", "אנא בכח") (עיין בא"ח פיקודי ס"ד). וטוב לומר "ריבונו של עולם" אבל ברכת המפיל לא יברך [אפילו בלא שם ומלכות] (עיין ברכה ה' ח"ד פ"ז ס"ק סג, שו"ת רצ פעלים סוד ישרים סי' יד). ד. אין צורך "להדר" לשמוע ברכות התורה מאדם אחר שישן שינת קבע בלילה, מ"מ על הצד הטוב

ביותר יכוונו בברכות התורה של היום הקודם (יום חמישי) שאינם רוצים לפטור עצמם אלא עד עלות השחר למחרת היום (ילקו"י א/סכ).

ה. רק לאחר עלות השחר (5:25) ייטול ידיו בלא ברכה ויברך ברכות השחר (ללא "אשר יצר" אלא אם כן הוצרך לנקביו) וברכות התורה (סו"ת יח"ד ח"ג סי' ג). [ולא יאחר את ברכות התורה אלא יברכם מיד אחרי עמוד השחר] (הלכות עולם לגר"ע יוסף ח"א עמ' מה).

ו. ביום הושענא רבא, יש לקרוא "שנים מקרא ואחד תרגום" את פרשת "וזאת הברכה". ואם שכח – יקראנה בליל שמחת תורה, או בבוקר לפני תפילת שחרית (ילקו"י הקפד, משנ"צ סי' רפ"ה ס"ק יח, כה"חוכט).

ז. אסור לפרק את הסוכה ביום הושענא רבה אע"פ שכבר סיים לשבת בה, אבל מותר לו לפנות את כליו וחפציו החל מזמן מנחה (סו"ת תרס"ו ס"א), קטנה ולמעלה [היינו מ- 3:54 משנ"צ ס"ק ג, כה"ח ס"ס]

הלכות שמחת תורה

א. אומר בתפילת העמידה את "יום שמיני חג עצרת הזה", ואם טעה ואמר "את חג הסוכות הזה" לא יצא. ואם נזכר קודם שסיים העמידה חוזר ל"אתה בחרתנו", ואם סיים חוזר לראש התפילה.

והוא הדין למי שטעה בקידוש כנ"ל שצריך לחזור (ויב"א ח"ד סי' נא).

ב. גם בביתו צריך אדם לשמוח מאוד ביום זה, ולא רק בעת ההקפות.

ג. ראוי לא להרכיב ילדים או בני אדם על הכתפיים, בעת ההקפות (כה"ח סי' תרס"ט/כז).

ד. מותר לרקוד ולמחוא כפים לכבוד התורה, וימחא כף ימין על השמאל דווקא (ס"ק כא).

ה. אחר תפילת ערבית ואחר מוסף נוהגים להקיף 7 הקפות את התיבה שעליה ספר תורה, ולשמוח בשמחת התורה. (ילקו"י ס"ס) המנהג לעשות כן גם אחרי מנחה, וגם לאחר ערבית במוצאי שמחת

תורה. (בית היחודי ח"ב סי' יד סעי' ח) (חזו"ע עמ' תנח).

ו. יש להיזהר מאוד שהשמחה תהיה שמחה של טהרה וקדושה, וחובה על הגבאים לשמור לבל תתערבנה הנשים באנשים ח"ו. וכן אין לתת לילדים דגלים שיכולים לצפצף בהם, ויש למנוע את הילד העושה כן (ס"ס סעי' יב). וכן אסור לנגן בכלי שיר (כולל הרימונים) (ס"ס).

ז. כשספרי התורה בחוץ חייבים כל העם לעמוד ואסור להם לשבת בין בריקודים ובין כשספרי התורה "עומדים" (עינין סו"ת יו"ד סי' רפ"ב ס"א-ג, סו"ת יח"ד ח"ו סי' מצ). ואם הם עייפים יצאו מהאולם (ד).

ע. ע"פ סו"ת אור לליון ח"ד פ"מ ס"ב בהעלותו). אבל לזקן או חולה יש להקל לשבת בין הקפה להקפה כשרוקדים עם ספרי התורה אפילו שעה ארוכה. (חזו"ע סוכות עמ' תסה-תסו).

ח. מיום "שמחת תורה" מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" ואם שכח ואמר "מוריד הטל" אינו חוזר [אבל בתפילת "ברכנו" ממשיכים לשאול טל בלבד עד ז חשוין].

ט. עצי הסוכה [בין של דפנות או סכך] אין לנהוג בהם בביזיון בסיום החג, לא ידרוך עליהם ולא יזרקם לאשפה אלא יניחם בצדי הדרכים [או ליד הפח (ד. ע.) אע"פ שאח"כ פועלי הניקיון לוקחים אותם לאשפה] (חזו"ע עמ' כד, תמט). ודין זה חל בערבות, לולבים והדסים (חזו"ע עמ' תמד כח"ח וזאת הכרכה ש"א ס"ח).

יש הנוהגים להצניעם לשריפת חמץ לפני פסח (כח"ח ס"ס).

י. אין לשבת בסוכה ביום "שמחת תורה" משום "בל תוסיף", ואם אין לו מקום אחר לאכול יעשה ביום הושענא רבה אחרי שסיים לשבת בסוכה, פתח בגודל 4*4 טפחים [40*40 ס"מ] בסכך להיכר שהוא יושב בה שלא לשם מצות סוכה (סו"ת תרס"ו ס"א).

שבוע שכולו תורה באשדוד בחוה"מ סוכות בבני"כ החיד"א רח' יצחק הנשיא 22 אזור ג

בוקר-מ-10:30 1:30 ואח"כ מנחה, אחה"צ-מ-16:00 מנחה ואח"כ עד 10:00 בערב [8:30 ערבית]

יום ראשון- בוקר- הרב מאיר כהן, הרב אהרן בוטבול, הרב יהודה יוספי.

אחה"צ- הרב מיכאל לסרי, הרב גדליה הופנוג, הרב יוסף חיים חדד, הרב אלחנן פרץ, הרב יגאל כהן

יום שני - בוקר- הרב משה קינן, הרב בנימין חותה, הרב שי עמר, הרב חיים רבי

אחה"צ- הרב גואל אלקריף, הרב מאיר אבוחצירא, הרב יעקב לייפער [פטבורג], הרב צבי בן פורת,

הרב מרדכי נויגרשל, הרב ליאור גלזר .

יום שלישי - בוקר- הרב שלום פרץ, הרב אליהו פנחס, הרב יצחק קולדצקי.

אחה"צ- הרב מרדכי טולדנו, הרב ישראל נח ברגר, הרב חזקיהו יוסף קרלינשטיין, הרב מנחם

שטיין, הרב יוסף חגי.

יום רביעי - בוקר- אחד הרבנים, הרב יעקב סיני, הרב יצחק בצרי

אחה"צ -הרב יעקב שכנזי, הרב אשר דרוק, הרב אופיר מלכא *שמחת בית השואבה ב-9:00

יום חמישי- בוקר- הרב אליהו כהן, הרב אליעזר חיימוב, הרב אהרן ירכי, הרב ברוך רוזנבלום

העלון מוקדש לעילוי נשמת: מרדכי בן שמחה ויצחק בן שמחה ז"ל ת.ג.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לרפואת מרים בת אסתר, ציפורה בת אסתר, יורם בן עליזה, עליזה בת פרידה הי"ו